

МЕМОРІЯЛ

Уряду Української Народньої Республіки /УНР/ і Української Головної Визвольної Ради /УГВР/ на Мирову Конференцію в Парижі.

ЕКСЦЕЛЕНЦІЕ !

Уряд Української Народньої Республіки, який знаходиться на еміграції і Українська Головна Визвольна Рада, яка, як державна влада, знаходиться в Краю та в сучасний момент керує змаганнями українського народу за його визволення та повну державну незалежність, - уповноважили нас заявити Вашій Ексцеленції, що слідує:

1. Ми протестуємо проти того, щоб делегація т.зв. Уряду Української Радянської Соціалістичної Республіки з п. Дмитром Мануільським в проводі, репрезентувала Україну на Мировій Конференції та промовляла в імені українського народу, бо уряд УРСР не є покликаний до життя вільною волею українського народу, а є накинений Україні московською централею комуністичної партії. Від часу, від коли більшевики завоювали територію Української Народньої Республіки, в 1920 році, не було на Україні ніяких вільних виборів. Уряд УРСР держиться при владі тільки завдяки брутальній силі НКВД та Червоної Армії, яка окупувала Україну, по кривавій війні в роках 1917-21, змушуючи український національний уряд перенести свою діяльність за кордон, звідки він систематично протестував і протестує проти окупації України. На українських землях український народ продовжував боротьбу проти більшевицького режиму в повстанчих і підпольних формах, в якій часто приймали участь також провідні українські комуністи, за що вони були безпощадно винищувані Москвою.

2. Ми протестуємо також проти виступів п. Мануільського, який, прикриваючись іменем України, заступає на практиці імперіалістичну політику уряду СССР. Ми заявляємо зокрема, що український народ не солідаризується в жодному відношенні з п. Мануільським в таких його заявах, як в справах Індочезії, чи Греції. П. Мануільський надає своїм виступам познак оборони демократичних свобод для різних народів в час, коли український народ позбавлений своєго права на повну державну незалежність, не говорячи навіть про елементарні права свободи людини на Україні. В цей спосіб, всувереч інтересам України, п. Мануільський піддержує політику московського уряду, якого він є вірним сателітом.

3. Заявляємо, що репрезентувати український народ на Мировій Конференції можуть тільки умандовані представники українського народу, які в протиєнстві до т.зв. делегації УРСР, презентували б його незалежну волю та захищали б інтереси українського народу на форумі Мирової Конференції і тому ми просимо допустити українську умандовану делегацію на Мирову Конференцію.

Український народ має право на незалежну репрезентацію на Мировій Конференції зогляду на свою поставу в часі другої світової війни :

а/ Вже з перших днів війни український народ зайняв виризно негативне становище до держав Оси. В рр. 1939-40 Уряд Української Народньої Республіки на еміграції офіційно задекларував

свою повну солідарність з західними демократіями в іх боротьбі проти агресії Німеччини, яка в той час заключила договір приєзди з Советами, що причинився до безпосереднього вибуху другої світової війни.

б/ Від 1941 року український народ провадив боротьбу проти Німеччини. Українсько-німецький конфлікт почався безпосередньо після того, як німецька армія ввійшла на українську територію. В дні 30. червня 1941 року Українські Національні Збори у Львові покликали до життя Тимчасове Українське Державне Правління на українських землях і цим актом український народ заявив свою суверенну волю до незалежної самостійної держави. Домагання гітлерівського німецького уряду, заперестати відбудову самостійного українського життя й розв'язатися, Тимчасове Українське Державне Правління відкинуло. У висліді члени Правління були арештовані й заслані до конц.таборів, при чому трьох з них гештапо замордувало.

Відтак прийшли масові арешти українського патріотичного елементу, а вся українська визвольна боротьба перейшла в підпольні форми. До найбільших розмірів дійшла визвольна боротьба українського народу в формі повстанчих дій Української Повстанчої Армії /УПА/, яка зродилася при кінці 1942 р. і яка діє досі. УПА нищила німецьке запілля в Україні та, опановуючи цілі простори України, виконувала на них суверенну владу, унеможливлюючи до них доступ німцям. В цей спосіб український народ у великій мірі причинився до розвалу німців на Сході. Повстанська і політична боротьба українського народу велася в той час і ведеться сьогодні під керівництвом Української Головної Визвольної Ради /УГВР/. Водночас українці, що, не зважаючи на їхне вороже відношення до большевиків служили в Червоній Армії, вирішально вплинули на упадок Німеччини та на спільну перемогу альянтів.

4. Залучаємо, що незалежно від закінчення другої світової війни, війна на Україні не скінчилася. По розвалі німецької агресії, український народ далі продовжує свою визвольну боротьбу проти большевицького тоталітаризму, за повну державну незалежність. В цей спосіб українці боряться сьогодні за ті самі ідеали, що за них український народ боровся в часі другої світової війни. Свою боротьбу український народ веде в одному спільному фронті народів поневолених або загрожених большевизмом, що об'єднуються в Антибільшевицькому Блоку Народів /АБН/ та в інших аналогічних організаціях. Українська визвольна боротьба проходить під гаслом свободи народів і людини, значить Україна остается вірна ідеям демократії, яких здійснення ставить собі сучасна Мирова Конференція, принайменше посکільки йде про більшість ії членів. Ми є глибоко переконані в тому, що так довго як довго Червона Армія і частини т.зв. НКВД будуть перебувати на Україні та в сумежних краях і як довго український народ і сусідні народи не будуть мати зможи у справді вільних виборах виявити своєї справжньої волі, отже як довго в світі не будуть здійснені ідеї демократії, а народи будуть поневолювані тоталітарними режимами, – так довго існуватиме загроза скроєні війни.

Прийміть, Ексцеленці, вислів нашої глибокої пошани

ДЕЛЕГАТ УРЯДУ
УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ
РЕСПУБЛІКИ

ДЕЛЕГАТ
УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ
ВІЗВОЛЬНОЇ РАДИ